

Кога се тиче како живе приче Дејан Алексић

Ова прича је јако занимљива. У њој књиге причају као људи, и њихове приче су стварне и излазе из књига. Причају са другим причама... Писац све време пише те приче, прича са њима и у неким деловима књиге писац се обраћа нама. Обраћа нам се сваки пут када се нешто књига или прича пожали. На крају приче реч крај се уклапа у причу. Кроз целу ову причу писац нас упознаје са причама.

Мој дојам о делу:

Јако ми се свиђа ова прича јер је много шаљива и добра књига. Писац нам је давао неке савете када причамо са причом или када је читамо. Прича нам шта је он радио и шта је све причао и убеђивао књиге и приче. Мени се највише свиђа “Празна прича” и “Господин зид”. Најсмешнији делови су ми када један писац није хтео да напише књигу и део о нека два брата што певају и један што није певао већ је само зевао. Када су се заменили онај што није певао него је зевао он је сада певао, а она двојица што су певала сада нису певала него су зевала. Смешна ми је “Прича која бежи”. Она није написана него је празна страна.

